

[Handelsministeren.]

Maade at klare sig paa i Situationer som disse, at sige: Jeg vil ikke have noget med det hele at gøre. Saa kunde man have set paa, at Selskabet var gaaet fallit, at alle Arbejderne var blevet afskediget, og at alt havde staaet paa bar Bund. Og man kan nok saa meget tale om, at man kunde have realiseret Værdierne, men i disse Tider tror jeg ikke, der vilde have været nogen stor Mulighed for at realisere dem. Man kunde have standset Virksomheden helt, det er givet; nu er der dog Haab om, hvis dette Lovforslag vedtages, at Burmeister & Wain kan komme i Virksomhed igen.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen spurgte mig direkte om, hvorledes det forholdt sig med Selskabets Disposition over en Del af det Ekspørtkreditbeløb, som indgaar fra de Firmaer, der har modtaget f. Eks. Skibe, men som skylder et Beløb for disse Skibe. Det forholder sig, som jeg for Resten allerede har sagt, i hvert Fald har jeg gjort Rede for det i Rigsdagsudvalget, saaledes, at der af Selskabet har været disponeret over Beløb, der er indgaaet fra Debitorer, og som skulde have været anvendt til Kreditorer, overfor hvem Staten har kautioneret.

Det drejer sig i Øjeblikket ikke om noget Beløb af større Betydning; et større Beløb har været paa Tale, men det er bragt ud af Verden, uden at Staten har haft noget Tab eller faar nogen Risiko derved. Der er altsaa et mindre Beløb tilbage, og med det forholder det sig saaledes, at Selskabet har faaet dette Beløb indbetalt fra Debitoren tidligere, end Beløbet skulde udbetales til Kreditorerne, og da Selskabet saa ikke kunde klare sine Forpligtelser længere, er det jo klart, at Forholdet maatte blive dette, at da Beløbet endelig skulde betales, maatte Staten træde til, og det er det, som er sket; men det drejer sig ikke om noget stort Beløb i Forhold til det, der her i øvrigt er Tale om.

Jeg tror ikke, man her kan tale om noget kriminelt Ansvar, men det kommer jo an paa, hvad man forstaar ved kriminelt. Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen tager det i meget udvidet Betydning, eftersom han mente, at ogsaa jeg havde begaaet noget kriminelt. Han sagde, at det vilde ogsaa være rigtigt at faa Rede paa, hvorledes Handelsministerens kriminelle Ansvar kan blive. Jeg skal i enhver Henseende medvirke til, at det kan blive opklaret, hvorvidt jeg har et kriminelt Ansvar.

Dermed har jeg gjort Rede for de

Forhold, som har været fremdraget; jeg tror, jeg har svaret saaledes, som der er Rimelighed i at svare paa de Spørgsmaal, som er rettet til mig, og jeg skal paa ny anbefale at vedtage Lovforslaget. Der er gjort Bemærkninger om, at man vilde ikke faa Klarhed over, hvorledes i Virkeligheden Forholdene var, det var et Udvalg, der fik Oplysningerne, og de blev ikke tilgængelige for Rigsdagen. Jeg overlader ganske til Rigsdagen at gøre den Anvendelse af de Oplysninger, jeg tilstiller Rigsdagen, som Rigsdagen maatte finde Anledning til at gøre.

S. Munk: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal synes at ville give de økonomiske Forhold, der eksisterer ude omkring i Verden og da ogsaa herhjemme, Hovedskylden for Sammenbrudet i Firmaet Burmeister & Wain, idet det ærede Medlem udtalte, at en udpræget Ekspørtvirksomhed som den, her var Tale om, maatte være en af de første Virksomheder, der kom i Beknøb, naar Krisen satte ind. Jeg har aldrig benægtet, at netop en Ekspørtvirksomhed først vilde føle Krisens Følger, men naar jeg har rettet min Kritik mod Ledelsen, bygger den i høj Grad paa det Udvalgsarbejde, som er foregaaet i det af Handelsministeren nedsatte Undersøgelsesudvalg, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere nogle korte Stykker af denne. Der siges:

„Naar Selskabet allerede ved Udløbet af det første Regnskabsaar, der viser regnskabsmæssigt Underskud, er kommet i Vanskeligheder, er dette i sig selv Bevis for en manglende Konsolidering, og det er ikke nogen fyldestgørende Forklaring af Vanskelighederne blot at henvise til de daarlige Tider, thi det afgørende er, at man slet ikke har rustet sig mod disse gennem passende Forsigtighed, men tværtimod har kastet sig ud i Risikoen i Haab om, at man nok kom igennem Vanskelighederne.“

Jeg mener, at den Udtalelse i denne Beretning viser til Fuldkommenhed, at Ledelsen har svigtet, ikke har konsolideret Virksomheden, men bare har ladet staa til, og at dette fremfor alt er Aarsagen til de vanskelige Forhold, Selskabet er inde i.

Naar det ærede Medlem saa siger, at det er bedre at ordne Sagen i Tide, bedre at gøre det Kl. 11, end naar Klokkeren falder i Slag til 12, er det naturligvis rigtigt. Men hvem er det, der skulde ordne Sagen? Mener det ærede Medlem, at det private Selskab selv skulde have ordnet den, og hvis det